

[Søren Olesen.]

hold — jeg har selv lagt mærke til det under ligningsarbejdet — at de skatteydere, som opgiver deres indkomst mest nøjagtigt og ærligt, er dem, der er mest nervøse, når de kommer frem for de høje herrer, medens de, der er vant til at prøve på at omgå lovene, optræder meget mere koldblodigt og sikkert. Derfor synes jeg, man skal fare lempeligt frem dér, hvor man i forvejen dog kan se, at det ikke drejer sig om meget, medens man så til gengæld, synes jeg, gerne må tage mere hårdt fat dér, hvor der foreligger virkelig bevidste snyderier eller bedragerier.

Hele opbygningen af skattelignende myndigheder kan der vel ikke invendes noget imod. Man kan kun ønske, at landsskatte retten og de sidste instanser kunne virke noget hurtigere, for det er en af de ting, som er til meget ubehag for skatteyderne, at sagernes behandling trækker så længe ud, at det ene år griber ind i det andet. En stakkels skatteyder kan blive stillet sådan, at han næsten ikke ved, om han er købt eller solgt; det bliver til sidst flere år, der skal gøres op, og det kan være meget hindrende for vedkommendes dispositioner, at han ikke ved, hvor store krav skattevæsenet vil gøre gældende over for ham. Jeg mener, der i hvert fald her er et sted, hvor man af hensyn til skatteyderne bør have en anden forretningsgang end den, man har i øjeblikket.

Finansministeren (Kampmann): Enkelte af de ærede ordførere har givet udtryk for, at det er lidt sent på samlingen, dette lovforslag er fremsat. Når man nu, som jeg har gjort det, har prøvet omhyggeligt at lytte efter, hvad der er blevet sagt ved denne førstebehandling, synes jeg alligevel, at de mange kloge bemærkninger, der er faldet her, i sig selv berettiger fremsættelsen. Hertil kommer, at forslaget ikke, som også enkelte ordførere har givet udtryk for, fremsættes som et enkelt forslag. Jeg synes, man har glemt — det gælder særlig det ærede medlem hr. Poul Møller — at der i efteråret, det var den 16. november, her i tinget blev fremsat lovforslag vedrørende ejendomsskatterne og de kommunale indkomstskatter; det var første del af skattereformforslagene, der kom frem for

folketinget på denne måde. Jeg kan i øvrigt være helt enig med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i, at det havde været godt, om man var kommet lidt længere med drøftelsen af disse forslag.

Men jeg tror ikke, det ærede medlem hr. Poul Møller vil bebrejde mig, at udvalget ikke er kommet længere. Jeg har haft lidt på fornemmelsen, at man i udvalget har manglet indkomstskatten til staten at tale om i denne forbindelse, og det, som har været mit ønske med fremsættelsen af dette lovforslag, er, at de samlede indkomstskatteproblemer igen kunne blive taget op i udvalget.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen gav udtryk for, at han også ønskede, man nu nåede frem til en løsning vedrørende de kommunale skatter og ejendomsskatterne; det ærede medlem nævnte i denne forbindelse også erhvervskommuneskatten. Jeg vil gøre opmærksom på, at skulle man nå frem til en løsning på dette område, bliver det måske nok nødvendigt også at drage visse af de ting, som står i det lovforslag, vi i dag behandler, ind i drøftelserne; bl. a. må det jo nok være en forudsætning for socialdemokratiet, hvis der skal lægges et loft over ejendomsskatterne, at man sikrer sig, at ligningsgrundlaget for indkomstskatterne er så godt som vel muligt, for sådan et loft over ejendomsskatterne kan ikke undgå i visse kommuner at flytte noget af skattebyrden over på indkomsterne, og dér må det være berettiget samtidig at skærpe ligningsgrundlaget.

I øvrigt synes jeg, man fra konservativ og venstres side skulle være lidt forsigtig med i det hele taget at bebrejde mig en for sen fremsættelse af lovforslaget. Jeg vil have lov til at minde om, at den venstre-konservative regering, der kom til i oktober 1950, først nåede i marts måned 1953 at fremsætte et enkeltstående skattereformforslag her i tinget, en måneds tid før der var valg. Om det var, fordi man fandt, at dette lovforslag var godt at gå til valg på, ved jeg ikke. Det kunne også være, fordi man ville dokumentere, at man dog kunne nå et resultat.

Men det, der har været interessant og glædet mig mest ved den forhandling, der er ført i dag, er den tale, det ærede medlem hr. Poul Møller holdt, ikke så meget med hensyn til de kritiske punkter i talen — det